

עלון ערבות

גליון מס' 3

יטאר 1983 בטאון המועצה האזורית "הערבה"

במקום

פה רחוק

א ב ל -

יש גם אנשים
שנדבקים לשקט הזה
ואינם יכולים שוב
להיפרד ממנו.
אלה - נשארים כאן ...

/חיים גורי.

יש אנשים שאינם יכולים לחיות
במקום הזה ...
צהוב להם מדי,

שקט שאפשר להשתגע ...

יש אנשים

שאלוהים גדול עליהם במדבר הזה
מפחיד,

משתק ...

אנשים נבהלים פניהם שומעים בלילה
את הפוכבים מדברים ...

"כשהנשמה מאירה גם שמים עוטי ערפל מפיקים אור נעים"

הרב קוק - "מפתגי החודש" לחודש חשוון

ה-על כוס קפה-על כוס קפה-ע

עם

משה'לה אופיר

ראש המועצה החדש

בראשית החודש נתבשרנו על בחירתו של ראש מועצה חדש - הוא משה'לה אופיר (והוא התעקש לקרוא לעצמו דוקא משה'לה...). אז כמו בכל הזדמנות מעין זו, גם הפעם הכנו את מלאי השאלות השגרתיות בנוסח: "מה תכניותך... תקוותיך שאיפותיך... וכ"ו וכ"ו... אלא, שמיד התברר לנו שהפעם זה לא ילך. באדיבות אך בתקיפות, הסביר לנו משה'לה שבעצם, עדיין אין בדעתו כלל להצהיר הצהרות על תכניות, מגמות וכל "שאר ירקות", אלא מוטב שנמתין בסבלנות, ולאחר שתתבהר לו התמונה, ולאחר שיתחיל לעכל את התבשיל שנקרא "מועצה" - רק אז תפורסמה תכניותו מחשבותיו ודרכי פעולתו. אבל, אותנו זה לא סיפק ובכל זאת רצינו לצאת ממנו עם משהו ביד, אז לחצנו ולחצנו והרי התוצאה לפניכם: זה לא ראיון, זו לא תווית דרך אלא, מעין מבוא, הכרות והייתי אפילו אומר "שיחת חברים" ובעצם חסרה לנו כאן רק כוס קפה ואם אפשר אז גם עוגה בבקשה.

שאלה (בדרמטיות) "מי אתה משה'לה אופיר???"

תשובה (עם חיוך סלחני "מתחת לשפם") "הייתי בגרעין הראשון שהקים את חצבה ולמעשה אני באזור משנת 1965. בזמנו עסקתי בחצבה במספר תפקידים צבוריים ובין היתר הייתי שותף להקמת ישוב הקבע והמעבר אליו ממסגרת ה"מושבוץ". התחתנתי בשנת 1973 ולאחר מספר שנים של עבודה משותפת עם רעייתי רבקי "שתחיה" במשקנו הפרטי, נקראתי לעזור בהקמת ההתארגנות האזורית שמזה התפתחו המועצה והמפעלים. עסקתי במשך שנתיים בהקמת התשתית למפעלים אלה, מכון התערוכה ובית האריזה. בשנת 1977 חזרתי למשק ועסקתי בפיתוחו במשך 3 שנים שהיו, בעצם, השנים הטובות ביותר שלי באזור. במאי 1980 פניתי ללימודים במדרשת רופין בחוגים לכלכלה ולמינהל והקיץ סימתי לימודי, כאשר במקביל עסקתי גם בעבודות חקלאיות, כעזר לאשתי ריבקי, והחזקנו משק בהקפים כמעט לא פחותים ממשקים אחרים בחצבה. השנה התחלתי את העונה כרגיל, עד שלפני חדשיים בערך נתבקשתי ע"י נציג חצבה לשמש בתפקיד זה, של ראש המועצה ולאחר התלבטויות רבות נעתרתי. ב - 6 לחודש דצמבר נתבשרתי על בחירתי במליאת המועצה ו...הרי אני לפניכם.

שאלה "מה מביא חקלאי לעבודה ציבורית - פוליטית מעין זו?"

תשובה למען האמת, אני לא יודע בדיוק את התשובה ובעצם הייתי צריך להתרחק מזה, אבל בסך הכל משהו צריך לעשות גם את העבודות האלה ונדמה לי שאני יכול

לתרום לקדום העניין. אבל, אפילו היום לאחר הבחירה אני רוצה להשאיר לי קצת מהחקלאות, למרות שלא מקובל בחצבה, עד היום, שבעלי תפקידים ציבוריים "יעשו עונה" הרי שאני מתכוון למרות הכל להשאר: עם איזה "חתיכת רגל" בחקלאות כדי לא להיות מנותק.

שאלה ... והמשפחה?

תשובה בלי קשר לבחירה של התפקיד שלי, אחד הדברים שהייתי צריך לקחת בחשבון, זה שאשתי ריבקי החלה ללמוד לפני חודשיים לקראת דוקטוראט בביולוגיה. זה הסיבה ששקלנו אם אני מסוגל לצאת לתפקיד. מצאנו פתרון בדמות הסבתא שמטפלת במשק הבית ובילדים, כך שהמשפחה, בעצם, לא נפגעת.

שאלה (בתקוה) "אמנם תכניות לא!! אבל לפחות אולי קצת על ה"אני מאמין" שלך?

תשובה "אני מאמין שצריך לישוב את הערבה בצורה הרבה יותר רצינית ממה שקורה היום. נכון שמאז מלחמת ששת הימים עבר רוב משקל ההתישבות לגולן, לפיתחה (בזמנו) ועכשיו ליהודה ושומרון ואיכשהו נשארנו, ישובי הערבה, מיותמים

שכאלה. בטוח, שצריך למצוא דרכים אחרות להתישבות מלבד הדוגמאות הקיימות של מושבים באזור וזאת כדי להוסיף אוכלוסיה. אחת מהדרכים היא זו של הגדלת האוכלוסיה במרכז ספיר והוספת ישובים חדשים מסוג כפרי תעשייה ואפילו לטווח רחוק, עיר מחוז ויש דוגמאות לערים שסתם כך קמו במדבר (ובחיוך ממזרי

"למשל לאס ווגאס"

(בחומרה) ועוד ... בקשר לשיתוף האזורי למרות שהיום הגענו לכאורה למין קיטוב עמדות או ניגוד אינטרסים על פני השטח, ובעיקר בין הנהלות הישובים יותר מאשר בין התושבים עצמם, הרי אני מרגיש שיש נושאים רבים שצריך ללכת יחד ובמיוחד נושאים בעלי ענין משותף כגון: חקלאות, פיתוח מקורות פרנסה חדשים, תיירות וכ"ו.

וכאן הוא הפסיק, כאשר הבטחה בפיו ש... המשך יבוא, אבל רק בבוא העת. אז אנחנו מחכים וכמוכן מאחלים למשהל'ה אופיר בהצלחה!!!

רשם: י. ג.

5 **בהצלחה**

פארן 36 יארן 1983

מתוך עלון פארן מס' 36 7.1.83

אנא... עני צלנא

פארן, סוף אלף תשע מאות שמונים ושתים, 55 משפחות, רווק אחד, 109 ילדים, 400 חולבות ברפת, 1150 דונם ירקות, 2,5 דונם פרחים, כרם, תמרים, עגלים והודים. נסיונות במים חמים. גנן, חצרן, תמרון, מוסכניק ועובדי צרכניה. מנהל חשבונות ופקידות, גזבר, מרכז משק, איש שווק (ופתוח?). רופא ילדים רופא עיניים וגולת הכותרת מרפאת שיניים. גני ילדים עובדים להלל, גם לילדי בית הספר אין סיבה להתלונן. ועדת תרבות פעילה ומסודרת ומועדון קטן. ומה עם תרבות החיים בלחד? פועלים לעונה, מתנדבים עם רכזת ועם מועדון, רצינו עבודה עצמית. יש כבר צל של עצים ודשאים ושיחים, אך מה עומק השרשים? כך שוקלים להם המאזניים יצירה מרשימה ומשגשגת מול חזון שהיה עוד יותר, מציאות שהצלחנו ליצור יש מאין מול חלום של חברה מושלמת.

זאת פארן של תחילת אלף תשע מאות שמונים ושלוש. אז נשמח חברים למראה כל הטוב. כוס נרים לחיי השנה שתבוא וכוסית קטנה גם לכבוד מכונת השכפול החדשה ולחיי העלונים שבדרך!

לחיליק

עם סיום תפקידך וצאתך לדרך חדשה

שפע ברכות והצלחה

והרבה הרבה תודה

מאחלים: כולנו - מהערבה

קצת אכפת לי מן הנגב הזה ...

מאת: ספ.ג.מכא ספיר

בנגב הדרומי יש להרים ראש ולישר מבט ולחשוב מחדש. קצת השתנו יחסי הכוחות. יש יותר צבא ופחות סינלי. יש קיבוצים ומ-ושבים שמצויים ב"עדרים" גזעיים: "עדר" של קבוצים באילות ו"עדר" מושבים בערבה. ויש עיר דרומית אחת שנשענת על הרבה פוליטיקה - וזה לא יציב - ומזלה,

שהינה הפתח הדרומי של מדינת ישראל, וגם הפוליטיקאים יודעים מזה, אחרת היתה דומה למצפה רמון כבר מזמן.

צריך להביט קדימה לטווח ארוך, לשבור מוסכמות, להסיק מסקנות ולהכין תכנית איד-יאלית ומכסימלית לנגב זה. ואז ללכת לאחור ולראות מה עושים היום.

ולי יש קצת מה להגיד, אלא שתמיד זה יושב אצלי כפנים. לפעמים אני עושה קצת, לשנינוי הבלתי מוגמר, אך אף פעם לא כתבתי לכלל. היום קצת אחרוג, אכתוב ומקווה אפילו לגרור לדיון אזורי ולאוו דוקא בכתב. ...אז כך ... יש לנו נגב דרומי יפה, המשתרע בצפון מיט המלח למצפה רמון עד לגבול הבינל-אומי מצרים במערב. בדרום פיסת ים (פעם היה יותר!!!). במזרח מאז ומתמיד, הממלכה האשמית. בשטח הגדול הזה יש נוף מקסים ואפשר שתיירים ישלנוו כדי לראות אותו. יש אתרים ארכיאולוגיים שיד הדימיון יכולה לעשות רבות כדי לפתח אותם, יש שמורות טבע שבעלי חיים היו מוכנים להיות מוגנים בהן, יש מחצבים שכורים אותם ומחצבים שמחכים לתורם. יש אקלים שכןקודת מבט נוסויתת הוא מחצב, יש צבא עם שטחי אש ותבונה מתמדת וזה מתחיל להיות כבר מסוכן. יש אנשים שכבר חיים ומושרשים כאן ויש אנשים שמתים לחיות כאן ... אך היכן???

ופתאום - הנגב הגדול הזה, כל כך קטן ... ואיך עושים, בעצם, סדר בבלאגן?? צריך לחשוב בצורה צלולה, שתפריד את הפוליטיקה מהמדבר. ושוב לא יפרידובין קיבוץ למושב ואולי אפילו יוסיפו לגווון את הדרום - אולי ישוב קהילתי כספיר ועם קצת יותר מקומות תעסוקה עצמיים ולא רק נותני שרותים לשובים, אולי מצפה על בסיס של משוגעים ובדלנים שרוצים קצת שקט ושלוה ופיתוח אזור תעשייה עתירת ידע ואפילו חקלאות-כמשק עזר. והחשוב מכל הקמת ישוב לדוגמא על בסיס של כל השכלולים שיש למדע להציע כמדבר. וזה לא די !!! ...

יש להקים שכונה בצד אתר ארכיאולוגי משוחזר

שיראה איך חיו כאן אנשים בעבר ועל הקיטוב
הזה להביא קצת תיירים - והרי לך פרנסה!
על כל מועצה אזורית לבדוק את כל האינ-
וונטאר הפוטנציאלי לתעסוקה בתחומה ולהציע
מיוזמתה מיקום ליושבים חדשים. צריך להרחיב
את תחנת הניסיונות באזור לניסיונות שמעבר
לחקלאות על מנת שתחנה זו תהיה ערוכה להציע
למשק המושבי פתרונות לענפי משק חדשים בעת
משבר בחקלאות וליצוב המבנה הכלכלי של המוש-
בים בערבה. וכמובן להציע למתישבים חדשים
מגוון רחב יותר של תעסוקה בענפים השונים.
יש להגביר את המודעות בקרב התושבים הקיימים
לנעשה בנגב ולכך שאת בדידותם ההתישבותית
ניתן להסיר ע"י תחכום, חכמה וקצת חינוך.
לכוא במגע עם הצבא ולהבהיר לו שהמדבר -
ישאר מדבר כי כל אלפי החיילים שמשחררים
וישתחררו מהשרות הצבאי שלהם בנגב רואים
בו רק צבא, אך אם בתוך המתחם הצבאי הזה,
איפה שאפשר (ועל כך יש עוד להתמקח), נוכל
להכניס יושבים - שכל רכבות החיילים שיבואו
לשרת בו יראו שבהם גם חיים אנשים, נולדים
ילדים, מגדלים ירקות ומקימים תעשיות - אולי
אולי יבינו שזה גם מקום שיש בו חיים ולא רק
משרתים בו.

על כל מועצה אזורית לדאוג למינוי אדם שיחשוב
לכולם ועם כולם לפיתוח אזורי נרחב, ולא ראש
המועצה שמתעסק גם בהא ודא ופיתוח האזורי
אצלו, ממזלא, נשכח. יש לי הצעות של ממש על
נקודות במפה, אך בעלון זה קצת קטן להניח מפה,
על כן מקוה אני שבמועצה יתקיים דיון פתוח ותהיה
תזוזת מה בגישה המעשית לפיתוח.

ספי. ג. - ספיר

קיבוץ עיר אבת נמצא בתקופה קשה בה מנסים להתנכל לו כל מיני גורמים, ולאחרונה הגיע המשבר לשיא בעזיבתן של 4 משפחות, כולל אשתו של שמחה פרלמוטר - יהודית ובחטיפת ילדיו, שאחד מהם הוחזר לו לאחרונה, עפ"י צו ביי"המש. בעיר אבת היה תהליך של חזרה בחשבה שהסתיים למעשה, בגיור של אלה שהיו חייבי גיור ע"י הרב הראשי לישראל - הרב גורן. המשמעות של "לגור בערבה" ויצירת חיים יהודים נתפשת בעיר אבת בצורה חזקה דתית - אורתודוקסית, אשר החלה בהנחיתו של שמחה פרלמוטר לפני כ-4 שנים.

אומר שמחה מייסד המשק ומזכיר הפנים: "הערבה מהווה חלק בלתי נפרד מגאולתם של ישראל בזה שחז"ל לימדונו ש"מדרום תפתח הטובה" - קרי, גאולתם של ישראל. וכל ישוב ועץ ושיח שגדל בערבה תורם תרומה רצינית ומשמעותית לבנינה. לפיכך, לא די במילים אלא היינו חייבים לגשת גם לצד הכיצועי: כאשר כל עליה בקיום מצוות היתה באסיפת חברים, בהצבעה, פה אחד ולא פעם אחת אלא, מספר פעמים.

דבר זה הכריח אותנו לשנות אורח חיים, לבוש, כשרות, שמירת שבת כהילכתה, שמירת המצוות התלויות בארץ, חינוך דתי לילדינו בצורת ביי"ס ממלכתי דתי (ממ"ד) ובגן ממ"ד המאושרים ע"י משרד החינוך, יצירת קהילה יהודית שיכולה להקדין על תושבי הערבה המעוניינים בכך וכמובן, מקוה טהרה המקבל מימיו ממעין המרפא ומביא לטהרה גופנית ורוחנית".

הקשינו ושאלנו: "אם הכל טוב, אז מדוע, בעצם, עזבו את הקיבוץ ועל מה המהומה?" השיב לנו הרב עמי כץ, רב הקיבוץ שהוא גם מזכיר החוץ שלו: "בזמן הגיור הועלתה בעיה של כהן וגירות החיים יחד, ובית הדין בנסותו לא לקרוע משפחה בישראל, ניסה לברר האם הכהן הוא באמת כהן. תשובתו היתה "איני יודע". תבע ממנו בית הדין: תחליט - לכאן או לכאן!!! ומתוך

היש אבות לעיר- אבת?

שיחה עם

שמחה פרלמוטר

ועם הרב עמי כץ

מניעיו שלו, השיב וביקש שלא יתערבו בחייו הפרטיים. לשאלה - "לכבוד משפחתך המתה בעבר פסלת עצמך מכהונה, לחיים - לא הועלת, אם כן, מה תקנת? - לשאלה זו לא בא כל מענה, כי מבחינת ההלכה כהן אסור לו לשאת גיורת וממילא חל קרע במשפחתו. כאשר בית הדין ניסה למצוא דרך מוצא בה יתברר שהוא לא כהן - לא היתה כל עזרה מצידו".

ר' עמי המשיך ותאר בכאב, שאותו בחור זרע קנאה אישית נגד שמחה פרלמוטר, שהגיורת היא בתו, וטען ששמחה מנסה ליצור קרע במשפחה. אך, אליבא דעמי (ובעוצמה רבה) ההיפך הוא הנכון. המצב הגיע לכדי כך שחלה בקבוץ תחושה שלילית כלפי שמחה פרלמוטר, מיסד המשק - ו...לא בצדק. אנשים חדלו לעבוד בצורה יעילה וגרמו לחוב של תשעה מיליון שקלים, "שתודות לזה" ו"עבודתם המשותפת" של עוזבי עיר אבת עם תנועת האם, "האחוד החקלאי" גרמו לניתוק ולסגירת כל קוי האשראי, וכהגדרת שמחה, "ליצירת מצדה שניה". אך "יושב במרומים ישחק, השם ילעג למו" - והנה לאחר העזיבה, שבה ניסו לשבור את שמחה ואת הקיבוץ - היום עיר אבת מצדיקה את קיומה הכלכלי בגידולי שדה ובמעייין המרפא, ואנשי עיר אבת מאמינים, שלאחר היסורים האישיים והכללים התחיל הקב"ה להראות את האור שבקצה המנהרה.

שמחה פרלמוטר, אישית, היה שבור לגמרי, אך כשקבל את בנו הקטן והתקיים בו "אל תגעו במשיחי ונביאי אל תרעו", התעודד, התגבר וניגש ביתר מרץ לעשות במלאכה עי"י גיבוש הגרעין הקיים ותוספותיו.

בהתרגשות גוברת והולכת ובלהט כמעט נבואי מנסה עמי לסכם הדברים: "אנשי עיר אבת, כולם כאחד היום - כאיש אחד בלב אחד - יודעים מהי מטרתם בחיים מהו סוד העמידה בתנאים הקשים של הערבה, מחנכים את ילדיהם לתורה ולתעודה ומצפים, כל יום, בעזרת השם, לביאת הגאולה השלמה, שתבנה את העולם כולו ואת הישוב בפרט. אבל, לא תמימים הם ויודעים שלעשות גם צריך - והנה, ישוב הקבע עומד להבנות בחדשים הקרובים במקום, מול חדר האוכל הישן.

■ ■ ■ ■ ■

כשעזבתי את עיר אבת נזכרתי משום מה באמירה:

"הרצון יקב את ההר"....

הקולס ורלס: יג.

מכתבים למערכת

מכתבים שקבלנו

בימים אלא הגיע למערכת המכתב הראשון, והן בגלל
"חגיגות המעמד" שבקבלת מכתב ראשון והן בגלל
תוכנו, הרינו מפרסמים אותו כלשונו:

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
המחלקה להתיישבות חקלאית
הכל הנגב לטיש - באר שבע
סלמן 25 - 77321 - ת.ד. 5
טלסק 5265
מוקד 84100

המחלקה
מספר
באר שבע כד בסבב חשמ"ג
9 בינואר 1983

לכבוד
מר יעקב גבע
עורך "עלון ערבה"
מועצה אזורית "ערבה"
מרכז ספיר

ליד עין-יהב

פ.ג.ג

ראשית כל תרשה לי לברך אומך על הוצאת העלון ולחזור
לך על שליחתו אלי.

כאיש העובד מזה 30 שנה במחלקה להתיישבות בחבל-הנגב, היו
לי הזכות והכבוד להשתתף בהקמת כל ישובי הערבה כולל מרכז ספיר.

קריאת החוברת והקשר הבלתי אמצעי אתכם מפלאים אופי עד
היום לא רק גאוה יהודית, ציונית אלא גם סימוך עצום ואסונת
בזרם.

נזכר אני בחשובו של דוד בן-גוריון ל: "כשנשאל אלוהים
ברא את העולם באדמה טובה, בעצים, ביערות, בנהרות מרעננות, הכל
לרווחו של האדם, אז מדוע ברא את המדבר? על כך ענה: "בכדי לאפשר
לאדם להשתתף בכריאה".

בזכותכם מושבי הערבה מול עינינו אתם המגשימים את
אמירתו של דוד בן-גוריון.

במסגרת עבודתי הייתי במספר שליחויות בח"ל ובגישות
הרבות ממיר סימרי בגאווה את סיפור ישובי הערבה.

מספר פעמים הורכתי קבוצות שונות שחיגו ארצה במסגרת
המביות השונות, אירחתי אותם גם במרכז ספיר והרבותי שאותם
יחודים טובים הם מש נלהבים לייצר קשר בלתי אמצעי עם ישובי
הערבה.

בביקורי בטקסט בינואר 1981 במסגרת הק.ק.ל. ביקש
מנהיגי הקהילה לאפץ את "פרק ספיר" ואני פאפין שעם ענה
פעילות (הכנה חוברת ייצוגית נאה) ניהן עד היום להבשם
את האימוץ האמור.

לכל החברים בישובי מועצה אזורית ערבה הנני פאחל
הצלחה ושגשוג.

כה לחי, חיזוקי ואמור.

פ.ג.ג
מנהל מדור הנושא
הכל הנגב - באר שבע

פ.ג.ג

אפשר לשבור את

שמה עסא מרק' צ'רן

מחלקת התברואה, היא מחלקה של איש אחד, אבל פעולותיה משתרעות, מעל ומעבר, לאיש אחד ואנו, תושבי הערכה חשים בתוצאות פעולתה כאשר נלך - זו מחלקה לוחמת - היא נלחמת נגד יתושים נגד זבובים, נגד לשמניות נגד סרחונות כיובים ונגד כל שאר מרעין בישין ... ויאמר לזכותה של המחלקה, או אולי נאמר כבר "לזכותו של מרק" - שהוא אף פעם לא נכנע וממשיך להלחם ולהלחם - לרווחת כולנו.

אז לאחר יום כזה של מלחמות, כשהוא מתרווח על כורסא נוחה בביתו בבחינת "מנוחת הלוחם" (או שמא "שביתת נשק") למדנו ממרקי, קצת, על מהות עבודתו ועל טיבה.

מחלקת התברואה מתפרסת על פני תחומים רבים ומרקי מסר לנו פרוט חלק מהם תוך התיחסות קצרה על המיוחד והבעייתי בכל תחום ותחום.

(א) טיפול בכיובים: היום יש בתחומי המועצה האזורית 3 מפעלי טיהור מי ביוב קומפקטים בעין -יהב, בצופר ובפארן וליד אלה פועלות בריכות חימצון, שדרך אגב מהוות אתר נוף מים מקסים שופע ירק וצפרים ממינים שונים - מומלץ למטיילים.

טיפול המחלקה בנושאי הכיוב, מתבטא בשמירה על רמת תפעול טובה, ובבריכות החימצון מושם הדגש על מניעת עשבים, השמדת זחלי יתושים וטיפול שוטף.

(ב) פינוי אשפה וטיפול במזבלות יש בית. הבעיה העיקרית היא שאין פינוי אשפה אזורי

לכל הישובים דבר שהוא בעל השלכות שליליות בתחומים רבים. למושבניק הבודד זו טירחה וגוזל זמן מיותר ובמיוחד בעונה. מבחינה חברואתית מהוה הפינוי "הפרטיזאני" פוטנציאל למפגע, כאשר הפחים המפונים לא מטופלים בצורה נכונה, דבר שיוצר מעין "כיו-טופ" בקרקעית הפחים. ז"א מקור התהוות לזבובים. עקרונית, מומלץ לשטוף את הפח בעקבות כל פינוי ולאורר אותו בטרם שימוש חוזר בו.

באשר למזבלות העירוניות, הרי שאחת ל 4 - 3 חודשים נעשית פעולת ישור וכריה מחדש של מזבלה ישובית. מרקי בקש להדגיש, שלטובת העניין רצוי שחברים יקפידו לרוקן את המיכלים שלהם באתר המסומן לכך ולא "תחת כל עץ רענן ועל כל גבעה רמה".

ג) ריסוס והדברות תחום פעילות חשוב של המחלקה הוא תחום הריסוס וההדברות בהתיחס ליתושים כדאי להדגיש שמקור התהוות ליתושים הוא לא רק בריכות חימצון אלא גם בכל מקור של מים עומדים הנמצא בישוב: חביות, מקלטים פרוצים, חביות (מעל ללולים). ה"טיפול בזבובים נעשה בחודשים פברואר ואוקטובר והוא כולל מילוי מלכודות, חיסול "התנחלויות קבע" של אשפה וכן טיפול בערימות הזבל האורגאני המגיעות לשדות בסביבות החודשים מאי יוני.

אחת ה"רעות החולות" הפוגעות בנו מידי שנה בשנה הוא ה"לשמניה" (זבוב החול או שושנת יריחו). הריסוס נגד זבוב החול מתבצע בחודשים מרץ - נובמבר, כאשר לפי המלצת משרד הבריאות, יתבצע טיפול ניסיוני חדשני בנדון באחד מישובי המועצה, ולפי שיקול דעת הנוגעים בדבר. באשר ל"מקקים" (ג'וקים), חוזר מרקי ומודיע - שכל המעונין בריסוס ביתי נגד מפגע זה. (ובמיוחד בחודשי הקיץ) יפנה למזכירות המושב ואז יתבצע הריסוס בצורה מרוכזת ובתשלום העלות בלבד.

ד) שירותים וטרינרים. אחת לחודש מגיע רופא וטרינר לישובים לבדיקות ולטיפול בהתאם לצורך.

הטיפול בכלבים נעשה, בד"כ, ע"י וטרינר זה, כאשר לכל כלב מוכר יש כרטיס מעקב, תוך שימת הדגש על טיפול מונע נגד הכלבת. וכאן יש מקום לחזור ולהזכיר לחברים שגורי כלבים חייבים בחיסון בגיל 3 חודשים ושוב בגיל שנה, ולאחר מכן אחת לשנה.

חברים המעוניינים בטיפול וביעוץ רפואי וטרינרי בכלביהם מעבר לביקורים השגרתיים של הרופא בישובים יתקשרו אליו ישירות: ד"ר משה אבן-טוב טלפון 48460 (באר שבע)

תחום טיפול נוסף של הו-טרינר הוא בדיקת המקררים בצרכניות הישובים והשמדת בשר מקולקל או בשר טחון שפג תוקפו. כדאי שאנשים יסתכלו בתאריך המופיע על אריזות הבשר הטחון, לסוגיו השונים ובצורותיו השונות - בטרם יקנו וזאת כדי למנוע

הרעלות אפשריות, כדאי להזכיר שבכל חשש של הרעלה ניתן להעביר את הבשר הנגוע לבדיקה דחופה באמצעות המחלקה.

לאור תלונות בישובים השונים בדבר השמדת כלבים ולפעמים שלא לצורך, מובאים בזאת הנהלים העיקריים בדבר השמדת כלבים והחלת חוקי העזר של המועצה האזורית בכל הנוגע לגידול בע"ח:

בכל מקרה של תלונה על כלב מסוים באזור, יש לפנות בכתב למח' התברואה (מרקי) ולפרט את הבעיה.

שלב ראשון בטיפול, הוא נסיון לפתור את הדבר בדרכי נועם והבנה הדדית, תוך ערוב פנימיות. הישובים או הועדים המקומיים.

במידה והדברים לא מגיעים לכלל פתרון מניח את הדעת, רק אז נאלצים להפעיל את החוק לשלבי השונים, החל מהטלת קנסות ואי חידוש רשיון החזקת הכלב וכלה בהשמדתו של הכלב, למרות הכאב והצער שבדבר.

(ה) בריכות שחיה.

בשנה שעברה הועבר הטיפול והאחזקה של הבריכות בישובים לידי מח' התברואה במועצה. הדבר מוצא ביטויו בטיפול בנושא רכישת חומרים ושרותים בצורה מרוכזת, כדי למנוע השתוללות מחירים של חברות וגורמים פרטיים, כפי שהיו הדברים בעבר. המחלקה מטפלת בבריכות בסוף עונת הרחצה - טיפולי חורף. מרקי מכשיר מצילים חסרי ידע בכל הקשור בנושא זיקוק המים, ובדיקה טיב המים בבריכות. בימים אלה נבנות שתי בריכות שחיה חדשות, האחת בעידן והשניה בצופר. שיטות הבניה הן חדשניות תוך שימוש בחומרי ציפוי פלסטיים (O.L.W.) למניעת התרכובת אצות. באשר לטיהור המים ולשימוש במסננים הרי שגם המערכות ההלו, בבריכות החדשות, הן מודרניות ויעילות ביותר, דבר שיבטיח שמידה על-רמת תפעולן של הבריכות.

(ו) דגימות מים מתבצעות אחת לחודש, כאשר מכל ישוב נלקחות 2 דגימות מים (בחיבור הצרכן ובמזכירות). הדגימות מגיעות באותו יום לבאר שבע ושם הן נבדקות. עד כה לא נתגלו בעיות מיוחדות במים שבאזורינו.

כשגמר מרקי לספר לנו על מחלקת התברואה הוא היה מותש (והאמינו לי, שהבנו גם למה). אלא, שהוא לא שחרר אותנו בטרם פנה בבקשה לכל

הנוגעים בדבר, ובמיוחד לחברים כאזור להשתדל לשמור על הכללים הבסיסיים הנוגעים לנקיון וטיפול נאות בכל אשר תחת אחריותם - ואשר עלול לגרום למפגע תברואתי - כי בסופו של דבר, זה לא פוגע רק בהם, אלא בכולנו. רשם: א.ג.

הבהרה

בעקבות שאלות והערות מצד צבור החברים אני מבקש להבהיר שכל פרסום המופיע בעלון הוא באחריות כותבו. "עלון ערבות" הוא לא מבחינת עתון חוקר או "כל-בוטק" של הערבה ולכן אין בדעתנו לבדוק, לחקור, ולפשפש כדי להגיע אל האמת הצרופה שבכל פירסום ופירסום. עם זאת, בהחלט, יש מקום לביקורת ולהערות על כתבות שהופיעו ועל העלון בכלל והעיקר יש מקום ליותר מעורבות ואכפתיות דבר שיתבטא במשלוח כתבות ודברים משלכם.

זיץ ש

רשמי סיור ממצרים

בתיה קורן-חצבה

בלב מלא היסוסים ורגשות מעורבים יצאתי לסיור במצרים. ארץ "שהכרתי" עוד בילדותי ולשמע שמה התמלאתי הסתיגות ואפילו איבה.

במשך שנות עבודתי, הוראתי את נושא מצרים פעמים רבות. שמחתי ללמד על ארץ שכנה, ובמיוחד לאחר חתימת הסכם השלום. למדתי להכיר את מצרים מבחינה גאוגרפית לפרטי פרטיה וידעתי מהן בעיותה המיוחדות, ומה עושה נהר כמו הנילוס לארץ מדברית שכזו.

כבר במעבר הגבול, הרגשתי משהוא שונה, מוזר, קצת מפחיד. אנשים אחרים, פנים אחרות, נוף בצבע שונה. הנסיעה "בפתחה" מהממת. מקום שאך לפני תקופה קצרה עמד ברוב תפארתו, הפך לשממה. חולות במקום בתים ושדות כה מפוארים.

הפגישה עם קהיר בלילה היתה מרגשת. שפע של אורות עמומים קדם אותנו לאחר נסיעה ארוכה באזור חשוך לגמרי. הדבר הבולט היה התנועה בכבישים. המון מכוניות נוסעות וכמובן ללא אורות. במהלך הנסיעה פוגשים את כל סממני מצרים העתיקה; פסלים, מגדלים, מסגדים, בנינים עתיקים ומרשימים, וכמובן הנילוס החוצה את העיר.

כהכנה לטיול זה ראיתי הרבה שקופיות וסרטים אשר הביאו מטילים שהיו לפני, לא יכולתי לחוש את אותה הרגשה שחוויתי כאשר עמדתי לנוכח אותם ממצאים. לעמוד מול הפירמידה, לחוש את הגודל והעוצמה המבעבעת מכל אבן, והבנויה בדיקנות כה מרובה.

הפגישה עם התושבים היתה מהנה. ישנם "מערביים" וישנם עדין השומרים על המסורת והתרבות העתיקה. התושבים הפלאחים מוכיחים מה לא עשתה שם הקדמה. כאשר קבלנו הסבר על מהות המשפחה החקלאית ועל גודל האוכלוסיה, הבנתי שמטרת הבאת הילד לעולם היא פשוט-"כוח עבודה" ולא אחת שמענו שבעיה זו היא אסון המדינה.

שיטות העבודה החקלאית הזכירו לי את ראשית ההתישבות בארץ ישראל. האתרים ההסטוריים יפים ומרשימים. המצרים למדו לנצל את המקומות והפכום לאתרי תיירות.

קשה לתאר במילים מה עוד מרשים במצרים!

כסיכום הייתי ממליצה מאד לבקר בארץ יפיפיה זו ולראות הכל כמו עיניכם כי "אין טוב ממראה עינים לקרוב לבבות!"

חלפו כמעט חודשיים מאז ה"ערבה רוקדת" ומאד קשה לי לשבת ולסכם את האירוע. לפתיחה אני חייבת להודות שזה ממש מחמם את הלב לראות שזרעים שנזרעו בשנתיים האחרונות עולים וצומחים להפליא. ובזה אני מתכוונת בעיקר לילדים ולכל אותם חברים שהחלו לרקוד לא מזמן ועתה מצטרפים למעגלים גדולים בהחלט רוקדים נכון ויפה. היציעים המלאים ברוקדים ובצופים, האולם ההומה כל אותם כבדי תנועה שטרחו וירדו לאולם לרקוד עם ילדיהם ולמרות הכל הרגליים הובילו ואני מאד מקווה שאותם אנשים שאכן עזרו אמן נוכחו לדעת שלרקוד זה לא נורא, נהפוך הוא זה אפילו "כיף"!

זו שנה שניה ברציפות שאנו מארגנות את ה"ערבה רוקדת" והכל על טהרת ההתנדבות וכאן אני חייבת הרבה הרבה תודות לכל אותם המדקידים שבאו מקצווי הארץ ולא הסתפקו רק בזאת ועזרו לי לאורך כל הדרך.

וכמובן יוסי אבוהב שהקים את חוג הריקודים פה לפני שש שנים ועד היום משתדל להשאר מעורב ולעזור ככל יכולתו.

ואם כבר הזכרתי את החוג, אני חייבת לציין שהתגבש גרעין מכובד של רוקדים ובמשך השנים האחרונות גברה מאד המודעות לכל נושא ריקודי העם. מי יתן ונראה עוד הרבה רוקדים מצטרפים למעגלים ולחוגים כמושבים.

ולסיום הרבה תודה לכל תושבי הערבה שטרחו ועזרו אם בהכנת עוגות ואם ע"י הבעת רצון לארח רוקדים, ובכלל בנתינת תשובה חיובית.

ולכל ילדי הערבה שנתנו ידם להצלחת האירוע - ישר-כח.

תרבות

חוגים חדשים באופק:

- (1) חוג קרמיקה - בהדרכת מימי עזריאלי
- (2) חוג לאמאיל.

פתיחתו של כל חוג מותנית במס' חברות מתאים, (10 - 15).

חוגים אזוריים בשעות הערב.

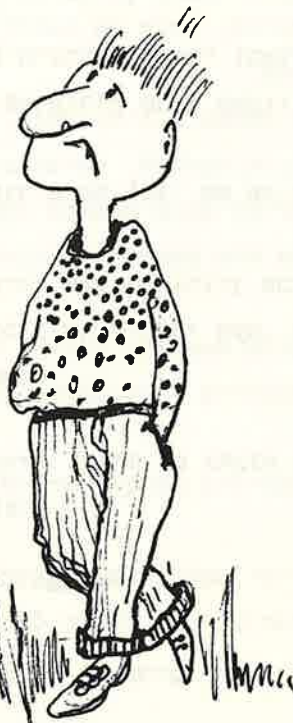
ובשלב ראשון:

1. חוג לרקועי נחשת בהדרכת יעקב גבע.
2. חוג לטלאים וקליעה אינדיאנית בהדרכת יאירה ספיר.

החוגים יחלו בפעולתם

ביום שני 31.1.83 בשעה 20.30.

פרטים נוספים והרשמה: משרדי המועצה.

מפעל המינויים

מפעל המינויים: כימים הקרובים תחל הפצת

המינויים לחברים.

המחיר: 480 שקל (סכום שהוא בהנחה של

20% ממחיר העלות הרגיל).

רשימת ההצגות:

א. חודש פברואר: אריק לביא.

ב. " מרץ: קשר אייר.

ג. " אפריל: אולי תרדו ממני.

ד. " מאי: הגבעטרון.

עם תחילת הרצתו של מפעל המינויים תותקן מערכת איוורור-חימום באולם (וזאת גם בעקבות פניות חוזרות ונשנות של חברים) וכבר בהצגה הקרובה בחודש פברואר יתכן ונהנה מחידוש מחמם זה. חידוש נוסף הוא פתיחתה של קפיטריה באולם ומו-טחות שם עוגות וקפה כיד המלך ויד הכיס. אז שיהיה לכם בהנאה ובתאבון.

קולנוע ערבה

התנצלות: לכל החברים שהגיעו לפני כחודש לצפות בסרט וחזרו כלעומת שבאו מאוכזבים וכועסים על הסרט, שלא הוקרן: הסיבה לכך נבעה מתקלה במקרנה שבנתיים נמסרה לתיקון.

ב-15/2, אם הכל יהיה בסדר יוקרן הסרט "האגם המוזהב". לעתיד הרחוק יותר, מסתמנת אפשרות לרכישת מקרנה מודרנית וחדשה ונותרה רק הבעיה הפיצפונת" של תקציב.

הטוילים למטיבי לכת: הופסקו זמנית בשל מספרם המועט של המשתתפים.

על הפרק... אולפן למוסיקה
ובית ספר למבוגרים.

ועל כך - בעלון מס' 4.

מסרה סמדר.ס. פאין

ספורט

זה כואב לי !!!

כתבה: חגית תמרי מלך-רובי

על המשטח (ולא משנה על איזה חלק שלו) ללא נעלי ספורט וכנ"ל לגבי העישון. באים אנשים למופע תרבות ולמרות הכל מעשנים, איך אפשר לבקש מהילדים להתנהג כמות כמשרה הוריהם לא מסוגלים לעשות את המינימום?! האם אין לנו בכלל יחס לרכוש הציבורי שבסך הכל שייך לנו, ומשמש אותנו ולא אנשים זרים?!

האולם מוזנח בצורה מחפירה, בין מנקה למנקה עוברת תקופה ארוכה, אין ברירה חייבים להמשיך לעבוד, אז לפחות אנחנו שלא אמורים לנקות, צריכים לשמור על האולם נקי ככל האפשר. לא להכנס עם נעלים מלוכלכות בבוץ, לא לפחד להתכופף להרים לכלוך ולזרוק אותו לפח. בקיצור הצטרפו גם אתם לאלה שאכפת להם ושמרו על האולם, זו לא בושה להעיר לאנשים להתנהג כמשרה. אפשר לעשות זאת בחיך ולקבל בהבנה.

אבל זה כהחלט בושה להסתכל על האולם במצבו הנוכחי וזה דבר שלא קורה מעצמו,

אני מכינה, שללא איש אחזקה קבוע באולם, קצת קשה יהיה לטפחו ולקדמו - אבל בכל זאת רצוי להקפיד ולהשגיח זה חשוב וגם כדאי לכולנו,

לא פעם בבואי בבקר לאולם הספורט האזורי במרכז ספיר אני שואלת את עצמי: "יש מי האולם הזה? למי צריך להיות איכפת ממנו?" ותמיד אני מגיעה לאותה מסקנה של כולם צריך להיות אכפת.

האולם משמש את כל האזור בפעילויות ואירועים בשעות אחר הצהריים והערב. בבקר הוא משמש את תלמידי ביה"ס.

לאולם יש אח"כמעט תאום בעין יחב, אך יחי ההבדל הקטן. האולם במרכז ספיר נראה בלה מזוקן לעומת אחיו המצליח לשמור על הופעה נאה והידור. אמת, בעין יחב יש איש תחזוקה שאכפת לו ושומר על האולם כעל ילדו הקטן ומהאולם האזורי לאף אחד כמעט לא אכפת. שוחחתי פעמים רבות עם ילדים במטרה לנסות להגביר את המודעות והאיכפתיות שלהם לגבי האולם וחשיבות השמירה עליו, אך אל המבוגרים אין לי דרך גישה קלה כל כך, לכן נתלה שלט גדול ומאיר עיניים הזועק "אסור לעשן אין לעלות עם נעלים (מלבד נעלי ספורט) על המשטח!" לדאבוני מספר רב של פעמים אני נאלצת להעיר לאנשים לא לעלות

מפאת יציאתו של שמעון למילואים לא תפורסם הפעם פינת "שמור על גבך".

להתראות ב"עלון ערבות" מסי 4.

המערכת.

מדע המעשה

* בשעה טובה ומוצלחת קיבלה המועצה כבאית משוכל וחדשה יחסית (מודל 79), המצוידת בכל מה שצריך. נהגי המועצה עברו השתלמות מחאימה בנושא.

* בימים הקרובים עתיד להגיע אמבולנס אזורי כאשר הטיפול בו נמסר לידיהם המיומנות של אריה ונביקה.

* הציוד המטאורולוגי הגיע לתחנת הניסיונות של המועצה. ונימסר בעין יחב לידינו של עודד יפה - המטפל בתחנה.

* הבטחות... הבטחות... הבטחות... אך בנתיים הן נשארות רק בגדר הבטחות, ואמורים הדברים ביחס לעמידר, שעד כה לא מימשה חלק ניכר מהתחייבויותיה כלפי המועצה בכל הנוגע לטיפול במרכז ספיר ולבתים שבן. ... אנחנו לוחצים ... וממתינים.

* בהמשך לפירוטומים הקודמים בעלון ערבות, הרי שהושלם כמעט השילוט באזורי האש, אלא שנתגלה קושי בהצבת שלטים ליד הישובים בשל התנגדות ח"א לדבר.

* יום האימון שעליו דווח בעלון הקודם נידחה מסיבות שאינן תלויות בנו למועד מאוחר יותר.

* לאור המקרים החוזרים ונשנים של השתמטות מבצוע השמירה בביה"ס רוכז הטיפול בנושא בידי קצין הבטחון של המועצה דוד שגיא. בימים אלא חולקו חוזרים לכל החברים חייבי השמירה, באזור ובו פורט החוק הנוגע לשמירה בביה"ס, וכן מועדי השמירה (סידור השמירה) לכל חבר וחבר.

* האימון בנשק של הגורמים השונים במועצה יועבר לידי הקבי"ט האזורי וזאת לאחר השתלמות שהוא עבר בנושא. והעיניים נשואות כבר לעתיד וכבר מדברים על אפשרות לפתיחת מטוח אזורי, ובעתיד הרחוק יותר אימוני נשק לנוער ולמבוגרים.

כדאי לדעת

שדות טיסות יום שני ורביעי בשבוע ת"א - עין יהב - ת"א - ת"א (מתיא) 06.30 (מנחת עין יהב) עין יהב - ת"א - ת"א 15.45 (מנחת עין יהב) 385 שקלים.

מחיר הכרטיס (לכליור אחד) : 385 שקלים.
 לכל החברים המרחיבים במיתם - ניתן להשיג במזכירות המושבים דוגמת חוזה אחיד (התקשרות עם קבלנים) לשמירה על האנטרסים שלכם. כנוכח, הכלכול וחוסר הידיעה בענף זה - מומלץ להשתמש בחוזה המוצע.

קרו הסעות חולים
 נתבקשו להזכיר לציבור החברים על ההסדר בדבר החזר הוצאות נסיעה לחברים היוצאים לטיפול רפואי מחוץ לאזור - באישור הרופא; טופס מיוחד מצוי אצל האחיות בישובים ולאחר מסירתו, מאושר כדת וכדין לאחר בישובים, יוחזרו לחבר 2/3 מהוצאות הנסיעה לטיפול.

"עלון ערבה" אחסן של
 שיטת העניבו את הטקסט הבא:
 *עלון ערבה - הטאן הנוצרה האצונית -
 ערבה + מקום מאריק (חודש + שנה)

WANTED

אצלן העמאר 285 x 18.5
 ניתן להעביר את הפלגה למשרד המוסד
 ערבה "עלון-ערבה" או לזיב ולקבא גאד מספוי
 ערבה 83

אכלונו
 ערבה
WANTED
 \$ 1000

ממתכוני העונה

מרק עגבניות התיאור פרנסים-פאן מתקן ז'ון פאן מס' 36 7.1.83

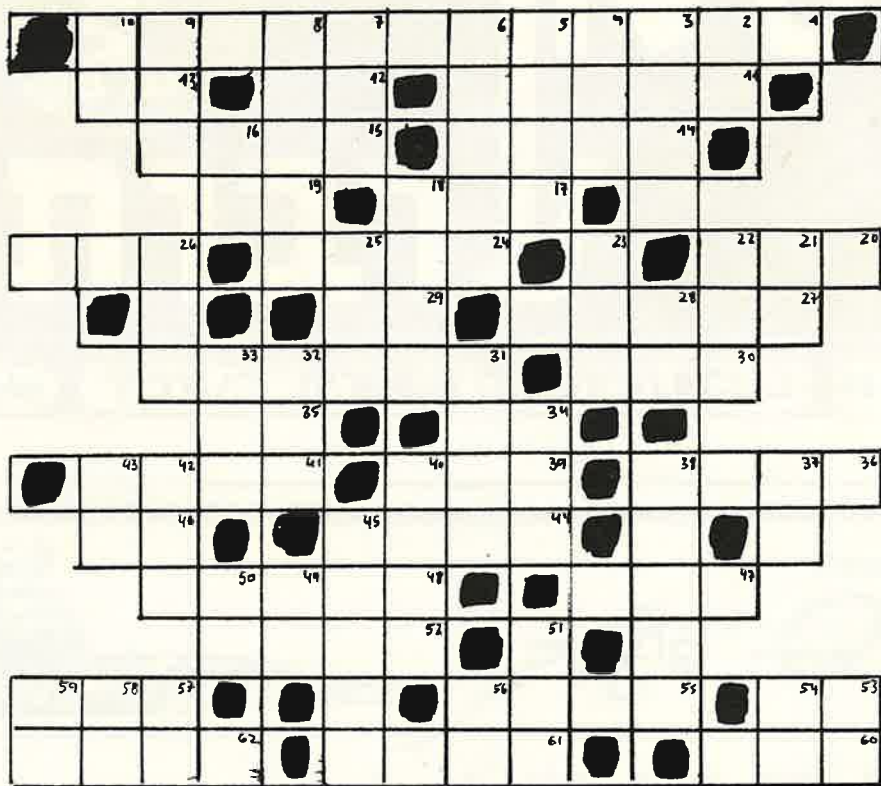
2 כוסות עגבניות חתוכות קטן
1/4 כוס בצל יבש חתוך
1/2 כוס סלרי
2 כפיות סוכר

כל אלו לבשל על אש קטנה בסיר מכוסה כ-15 דקות
בינתיים מכינים את רוטב הבשמל:
2 כפות חמאה או מרגרינה
2 כפות קמח
1 כוס חלב

להמיס על אש קטנה את החמאה (המרגרינה), להוסיף את הקמח לבחוש בעדינות,
להוסיף בהדרגה החלב, לבחוש עד קבלת רוטב סמיך. לסנן את הרוטב לתוך העגבניות
להוסיף תבלינים: מלח, פלפל ופטרוזיליה.

להגיש עם קוביות צנימים: את הקוביות לעשות מקוביות לחם טבולות בחמאה או
מרגרינה, לאפות עד קבלת צבע שחום ובעודם חמים לעטפם בתבלינים: מלח, פפריקה
מתוקה, פטרוזיליה, אבקת שום.

התאקוון

↓ הוראות

2. אביון
3. חוארה
4. פאגש
5. חיים בלז
6. יונת אר הספר
8. רכות ומנוחה
9. אחז חושלים
10. 15.
16. 8-6 באלגזא א"ב
18. טובד - שפד
21. משקה צמחי
22. קיד וקוף מרוב שמש
23. אה של
25. תנאי אלו הם יבול
26. בו גלים הקבנים
28. מצבה זיכרון
31. פדטי
32. עיף
33. משקה משכר
37. מדף
38. שמה בר-משפח הכיתים הוא פריחה זמורה.
40. נולד בורח
42. גבול בנה קול

← מילים

43. בת קול
45. שמה נולדו נא
49. מתנה - דובון
50. המלך של השלמים
51. הספק חמא'ל
53. נהר באפריקה
54. מקנה מים גדול
56. גלוב
57. 33- נע
58. אלוה זמרת
59. נכ"ל
1. בנ"י שנתן זקניה היוזגור בוינה
11. 3 ממ פקרת בצד, משפח הרב קיסים
12. ח"ב
13. גטי
14. תפילי-ציד אכילגה הפודטיים מלך פני השטח
15. נשמה אשה אה אלמנה שגדו אין זה בנים
17. גן ר
19. כנול-לחוח, "שג-עני"ם יושע"
20. מחל על זכות
24. יולת-אשרה זכר דבר מה
26. צבר שקר - רימה
27. נשבר בחובקה
29. נחוד גאפים
30. שם פדוי של חוס עיר הארץ
31. קישוט זמנניו תלוי
34. אלה מצודה הכתוב של שם התלויים
35. קריאה באב
36. שמצד ימין
39. מסיבה
41. שינה דבר מקום מסוים
44. גמר הכ"ז
46. בא זמנה
47. סיים
48. ענף זיל סנר
52. סאמו סוד
53. מילת קריאה זכר
55. נשמה אור
57. בתר
60. מלת שאר
61. זא סמירה
62. חיצוק, מתן תקנה זכר

לקוראים!

אנו מצמעים על האקור בהופעת
עלון ערבה מט' 3 שנבע מסיבויז
מכניוז שאינן חלויזות בנו.
המערכה

לנינט ולצבקה - אתכם באכלכם.

ליוכי ולגבע - השתתפותנו בצערכם.

ישובי המועצה האזורית "ערבה"

אכלים על מותו של

י. ורדימון ז"ל

ממפריחי הערבה ומכונניה.